

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0350/2013

23.10.2013

RAPORT

referitor la stabilirea sediilor instituțiilor Uniunii Europene
(2012/2308(INI))

Comisia pentru afaceri constituționale

Raportori: Ashley Fox, Gerald Häfner

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	8
AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE.....	12
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PETIȚII.....	17
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	22

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la stabilirea sediilor instituțiilor Uniunii Europene

(2012/2308(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 232 și 341 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Protocolul nr. 6, anexat la tratate, privind stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 10, 14 și 48 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere poziția sa cu privire la aceste aspecte, exprimată în special în recomandarea sa din 21 iunie 1958, rezoluția sa din 7 iulie 1981 referitoare la adoptarea raportului Zagari, recomandările sale adresate Conferinței interguvernamentale din 13 aprilie 2000, precum și rezoluțiile sale însoțitoare: Rezoluția sa din 8 iunie 2011 privind investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii¹; Decizia sa din 10 mai 2012 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010, Secțiunea I – Parlamentul European²; Rezoluția sa din 16 februarie 2012 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2013, secțiunea I - Parlamentul European, secțiunea II - Consiliul, secțiunea IV - Curtea de Justiție, secțiunea V - Curtea de Conturi, secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, secțiunea VIII - Ombudsmanul European, secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, secțiunea X – Serviciul European de Acțiune Externă³; Rezoluția sa din 29 martie 2012 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2013⁴; Rezoluția sa din 4 iulie 2012 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2013⁵,
- având în vedere întrebările cu solicitare de răspuns scris E-000181-2007, E-006174-2009, E-006258-2009, E-002934-2012, E-002935-2012, E-004134-2012 și E-004135-2012 adresate Comisiei și Consiliului,
- având în vedere rapoartele Secretarului General din septembrie 2002 și august 2013 privind costul menținerii celor trei locuri de desfășurare a activității,
- având în vedere raportul grupului mixt de lucru prezentat Biroului și Comisiei pentru bugete referitor la bugetul Parlamentului pentru 2012,

¹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0266.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0155

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0050.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2012)0109.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2012)0289.

- având în vedere rapoartele sale de activitate pentru perioadele 1993-1999, 1999-2004, 2004-2009 și 2009-2011,
 - având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în special cauzele C-230/81⁶, C-345/95⁷ și cauzele conexe C-237/11 și C 238/11⁸,
 - având în vedere petiția 630/2006 depusă de campania „Un singur sediu”, susținută de peste un milion de cetățeni ai UE,
 - având în vedere votul în plen din 23 octombrie 2012 cu ocazia căruia majoritatea (78%) deputaților în Parlamentul European au solicitat statelor membre să-și revizuiască poziția cu privire la sediul oficial al Parlamentului din Strasbourg;
 - având în vedere articolul 5 alineatul (3), articolele 29, 41, 48, 74a, 201 și articolul 202 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură;
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru petiții (A7-0350/2013),
- A. întrucât articolul 341 din TFUE prevede că sediul instituțiilor Uniunii se stabilește de comun acord de către guvernele statelor membre;
- B. întrucât statele membre au procedat astfel în Protocolul nr. 6 anexat la tratate, stabilind Bruxelles ca sediu al Comisiei, Consiliului (care se reunește în Luxembourg în aprilie, iunie și octombrie), al Comitetului Economic și Social și al Comitetului Regiunilor, stabilind Luxemburg ca sediu al Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Curții de Conturi și a Băncii Europene de Investiții, stabilind Frankfurt ca sediu al Băncii Centrale Europene și stabilind Haga ca sediu al Oficiului European de Poliție;
- C. întrucât decizia statelor membre privind aceste sedii a fost luată în cadrul unui acord mai extins, având în vedere evoluția istorică a Uniunii Europene și a instituțiilor sale, precum și considerentele privind distribuția geografică;
- D. întrucât Parlamentul European joacă un rol distinct și unic, fiind singura instituție aleasă în mod direct de cetățenii europeni și care răspunde în fața acestora, și, întrucât rolul său a făcut obiectul celor mai semnificative modificări dintre toate instituțiile, prezentul raport se va axa în primul rând pe sediul și modalitățile de activitate ale Parlamentului European;
- E. întrucât Protocolul nr. 6 anexat la tratate prevede că Parlamentul are sediul la Strasbourg unde au loc 12 sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară, că perioadele sesiunilor plenare suplimentare se țin la Bruxelles, că comisiile Parlamentului European au sediul la Bruxelles și că Secretariatul General al Parlamentului European și serviciile acestuia își păstrează sediul la Luxemburg;
- F. întrucât articolele 10 și 14 din TUE afirmă că UE constituie o democrație reprezentativă,

⁶ Cauza C-230/81, Luxemburg/Parlamentul

⁷ Cauza C-345/95, Franța/Parlamentul

⁸ Cauzele C-237/11 și C-238/11, Franța/Parlamentul

cetățenii europeni fiind reprezentați în mod direct la nivelul Uniunii de Parlamentul European care își exercită funcția de colegiutor pe poziție de egalitate cu Consiliul;

- G. întrucât articolul 232 din TFUE permite Parlamentului să își adopte propriul regulament de procedură în temeiul căruia poate stabili durata sesiunilor plenare, în conformitate cu tratatele și cu jurisprudența CJUE;
- H. întrucât CJUE a afirmat că stabilirea sediului nu trebuie să împiedice buna funcționare a Parlamentului European; întrucât aceasta a recunoscut totodată că, deși există anumite dezavantaje și costuri generate de pluralitatea locurilor de desfășurare a activității, orice modificare a sediului sau a locurilor de desfășurare a activității necesită modificarea tratatelor și, în consecință, acordul statelor membre;
- I. întrucât Parlamentul European a trecut printr-un proces complet de transformare, trecând de la statutul de organ consultativ cu 78 de membri detașați care, în principal din motive practice, se reunea în aceeași clădire cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei din Strasbourg, la cel de Parlament cu drepturi depline, ales prin sufragiu direct, având în prezent 766 membri și fiind astăzi colegiutor pe poziție de egalitate cu Consiliul;
- J. întrucât sporirea capacității sale legislative se reflectă în creșterea numărului de proceduri de codecizie (în prezent proceduri legislative ordinare) de la 165 în 1993-1999, la 454 în 2004-2009, la un număr și mai mare în cadrul legislaturii actuale;
- K. întrucât evoluția rolului Parlamentului se reflectă, de asemenea, în creșterea cu 150 % a numărului de reuniuni interinstituționale, de la 16 000 la aproximativ 40 000 între 2009 și 2013, precum și în frecvențele negocieri și triloguri cu Comisia, Consiliul și statele membre, care fac de acum parte din procesul legislativ și care au condus la o creștere considerabilă a numărului de acorduri în prima lectură, de la 28 % între 1999-2004 la 72 % între 2004-2009;
- L. întrucât structura calendarului Parlamentului European (stabilit cu ocazia Summitului de la Edinburgh din 1992) este anterioară tuturor evoluțiilor rolului său, care decurg din adoptarea Tratatelor de la Maastricht, Amsterdam, Nisa și Lisabona;
- M. întrucât Consiliul și Consiliul European și-au concentrat deja activitățile la Bruxelles, unde au loc în mod exclusiv toate reuniunile Consiliului European, care aveau loc altădată în țara care asigură președinția prin rotație;
- N. întrucât distanța geografică de 435 de km dintre sediile oficiale ale organelor co-legislative izolează Parlamentul nu doar de Consiliu și Comisie, dar și de alte părți interesate, precum ONG-uri, organizații ale societății civile, reprezentanțe ale statelor membre, precum și de una dintre cele mai mari comunități jurnalistice internaționale;
- O. întrucât costurile anuale suplimentare rezultate din dispersia geografică a Parlamentului au fost estimate între 156 și 204 milioane EUR⁹, reprezentând aproximativ 10% din bugetul

⁹ Raportul din 2002 al Secretarului General al Parlamentului European oferă ultima estimare completă a costurilor disponibilă. Suma cuprinsă între 169 și 204 milioane EUR pe an, confirmată de raportul din 2012 al grupului comun de lucru al Biroului și Comisiei pentru bugete, este calculată pe baza faptului că

anual al Parlamentului; totodată, repercusiunile asupra mediului sunt, de asemenea, importante, estimându-se că emisiile de CO₂ asociate deplasărilor între cele trei locuri de desfășurare a activității se situează între 11 000¹⁰ și 19 000 de tone¹¹;

- P. întrucât modalitățile de activitate actuale ale Parlamentului European impun costuri și deplasări suplimentare și celorlalte instituții ale Uniunii Europene, în special Comisiei Europene și Consiliului, reprezentanților statelor membre, jurnaliștilor și reprezentanților societății civile;
- Q. întrucât 78 % din misiunile personalului statutar al Parlamentului (în medie 3 172 pe lună) este rezultatul direct al dispersiei geografice; întrucât clădirile Parlamentului din Strasbourg, folosite în prezent doar 42 de zile pe an (rămânând neutilizate 89 % din timp), necesită încălzire, personal și întreținere pe tot parcursul anului;
- R. întrucât cheltuielile care rezultă din dispersia geografică a Parlamentului constituie un domeniu important de economii potențiale, în special în contextul economic actual;
- S. întrucât Parlamentul, în urma sugestiei sale din 1958 de a fi situat în apropierea Consiliului și Comisiei, și-a exprimat în repetate rânduri dorința, prin intermediul a numeroase rapoarte, declarații și poziții, de a se stabili modalități de activitate mai practice și mai eficiente;
- T. întrucât cetățenii UE, inclusiv cei peste un milion de cetățeni care au sprijinit o petiție în favoarea unui singur sediu, și-au exprimat în mod repetat nemulțumirea față de dispozițiile actuale;
- U. întrucât dispozițiile privind dreptul la autonomia organizațională a unui parlament reprezintă unele dintre elementele cele mai importante ale unui sistem parlamentar;
- V. întrucât, în afară de subiectele tratate în acest raport, există alte aspecte esențiale legate direct de statutul și de funcția Parlamentului în cadrul sistemului instituțional al UE, însă nu s-au găsit încă soluții convingătoare cu privire la aceste aspecte; întrucât chestiunile nesoluționate privesc legislația electorală, normele privind zonele de acces interzis, aspecte legate de imunitate și de statutul deputaților; întrucât acestea ar trebui să fie abordate luând în considerare dreptul Parlamentului la autonomie organizațională, exercitat sub forma unei competențe decizionale generale, sau, cel puțin, să fie tratate în

estimarea de 148 milioane EUR este completată cu cele 28,3 milioane EUR care corespund costului anual de amortizare a clădirilor de la Strasbourg, aspect care trebuie luat în considerare de la achiziționarea respectivelor clădiri. Într-un răspuns adresat de Secretarul General la 30 august 2013 solicitărilor formulate la punctul 10 din Rezoluția Parlamentului din 6 februarie 2013 referitoare la orientările pentru procedura bugetară din 2014, costurile suplimentare aferente sediului de la Strasbourg sunt estimate la 103 milioane EUR, totalizând 156 de milioane EUR, dacă se adaugă amortizarea și spațiile neutilizate indicate în raportul din 2012 al grupului de lucru comun.

¹⁰ „The three places of work of the European Parliament – financial, environmental and regional impacts of geographic dispersion” (Cele trei locuri de desfășurare a activității Parlamentului European - Consecințe financiare, ecologice și regionale ale dispersiei geografice), notă elaborată de Secretarul General al Parlamentului European la 30 august 2013 în urma solicitării adresate la punctul 10 din Rezoluția Parlamentului din 6 februarie 2013 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2014.

¹¹ „European Parliament two-seat operation: Environmental costs, transport & energy” (Activitatea Parlamentului European în cele două locuri de desfășurare a activității: costuri privind mediul, transportul și energia), raport pregătit de Eco-Logica Ltd. pentru Grupul Verts/ALE, noiembrie 2007.

cadrul procedurii legislative ordinare bazate pe codecizie;

1. consideră că Parlamentului European, în calitate de organism care reprezintă direct cetățenii europeni, ar trebui să i se recunoască dreptul de a-și stabili propriile modalități de activitate, inclusiv dreptul de a decide unde și când să se reunească;
2. este de acord cu principiul că Parlamentul European ar fi mai eficace, mai eficient în ceea ce privește costurile și mai respectuos față de mediu dacă ar avea un singur sediu; observă că menținerea migrării lunare între Bruxelles și Strasbourg a devenit un simbol negativ pentru majoritatea cetățenilor UE, fapt ce aduce prejudicii reputației instituțiilor Uniunii Europene, în special într-o perioadă în care criza financiară a dus la reduceri de cheltuieli considerabile și dureroase în statele membre;
3. consideră că este absolut legitim ca Parlamentul European să lanseze o dezbatere privind dreptul său de a-și stabili propriile sale modalități de activitate, inclusiv dreptul de a decide unde și când să se reunească;
4. se angajează, prin urmare, să inițieze o procedură ordinară de revizuire a tratatelor în conformitate cu articolul 48 din TUE, cu obiectivul de a propune modificarea articolului 341 din TFUE și a Protocolului nr. 6 necesară pentru a permite Parlamentului să decidă cu privire la stabilirea sediului său și organizarea sa internă;
5. decide să nu facă nicio recomandare cu privire la sediile celorlalte instituții ale Uniunii Europene;
6. susține că va fi necesar să se evalueze consecințele financiare și economice care decurg din schimbarea sediului sau a locului de desfășurare a activității și că se impune găsirea unui echilibru adecvat care să asigure utilizarea în continuare a clădirilor existente ale Parlamentului European;
7. recunoaște că o eventuală viitoare decizie a Parlamentului cu privire la modalitățile sale de activitate trebuie să acorde timp suficient pentru discuții și gândire, precum și pentru o tranziție armonioasă;
8. solicită Curții de Conturi, sau unei agenții independente similare, să efectueze o analiză cuprinzătoare a economiilor posibile pentru bugetul UE în cazul în care Parlamentul ar avea sediul unic la Bruxelles; solicită ca această analiză să includă aspectele bugetare și costurile auxiliare, cum ar fi economiile obținute din reducerea timpului de lucru pierdut și din îmbunătățirea eficienței;
9. invită Biroul să însărcineze Eurobarometru sau un alt serviciu profesional similar de sondaj să realizeze, până la 1 ianuarie 2014, un sondaj de opinie în rândul cetățenilor UE cu privire la perspectiva menținerii celor trei locuri de desfășurare a activității Parlamentului, făcând referire în mod special la costurile financiare, ecologice și de eficiență ale acestui sistem;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului European, precum și șefilor de stat și de guvern și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Introducere

Problema stabilirii sediilor instituțiilor europene nu este una nouă. De la înființarea instituțiilor precursore celor de azi, în 1952, stabilirea sediilor acestora a făcut obiectul unui compromis politic delicat.

Totuși, acest raport se va axa în principal pe sediul Parlamentului European, dat fiind rolul său distinct și unic ca singura instituție aleasă în mod direct de cetățenii europeni și care răspunde în fața acestora și având în vedere că rolul său a fost supus celor mai semnificative modificări dintre toate instituțiile de la înființarea sa.

Luând în considerare sporirea competențelor și a responsabilităților, în special în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona care a permis Parlamentului European să devină colegiator pe picior de egalitate cu Consiliul, Parlamentul European și-a schimbat în mod semnificativ stilul și metodele de lucru. Problemele de organizare internă, cum ar fi calendarul Parlamentului European, sunt legate *de jure* de sediu, din cauza formulării inflexibile din Protocolul nr 6. Deciziile Curții privind modificările din calendarul Parlamentului European pentru anul 2012 demonstrează faptul că PE și-a epuizat capacitatea de manevră în cadrul juridic actual.

Prin urmare, raportorii au ajuns la concluzia că, pentru a-și îndeplini funcțiile care decurg din tratate și a răspunde așteptărilor electoratului său, Parlamentul trebuie să aibă dreptul de a se organiza singur într-un mod modern și corespunzător și, în consecință, ar trebui să inițieze o procedură ordinară de revizuire a tratatelor în vederea modificării articolului 341 și a Protocolului nr.6, pentru a acorda Parlamentului dreptul de a decide el însuși cu privire la problemele legate de organizarea internă și de calendar și, prin urmare, cu privire la problema sediului său.

2. Cadrul juridic actual al sediilor instituțiilor UE

Conform articolului 341 din TFUE, sediile instituțiilor „se stabilesc de comun acord de către guvernele statelor membre”. Statele membre au procedat în acest fel în Protocolul nr. 6 anexat la tratate. Pentru PE, ele au stabilit ca sediul să fie la Strasbourg, iar punctele de lucru la Bruxelles și Luxemburg. În 1997 CJE a hotărât (C-345/95) că dreptul statelor membre de a stabili sediul implică faptul că acestea pot stabili, de asemenea, numărul de sesiuni plenare care urmează să fie organizate la Strasbourg.

Cu toate acestea, tratatele specifică și faptul că UE este o democrație reprezentativă, cetățenii fiind reprezentați direct la nivelul Uniunii în Parlamentul European (articolul 10). PE exercită, împreună cu Consiliul, funcția legislativă și bugetară din Uniune (articolul 14). El poate adopta propriile reguli de procedură (articolul 232 din TFUE) și stabili durata sesiunilor plenare. Dispozițiile privind sediul și calendarul din Protocolul 6 sunt singurele dispoziții din tratate care restricționează autonomia și activitățile interne ale PE, contrazicând astfel logica generală a tratatelor.

În deciziile din 1997 și 2012 ale CJE privind PE, curtea a reafirmat că stabilirea sediului nu trebuie să împiedice buna funcționare a PE și a recunoscut dezavantajele și costurile generate

de pluritatea locurilor de desfășurare a activității, „costuri care s-au dovedit și mai oneroase într-un context de criză economică”, conform avocatului general Mengozzi. Curtea a confirmat, de asemenea, că o eventuală îmbunătățire a situației curente necesită o modificare a tratatului și, prin urmare, acordul statelor membre.

Cu toate acestea, problema sediului nu este una doar de natură juridică, ci și o problemă de legitimitate și responsabilitate democratică. A devenit tot mai dificil să se explice aranjamentele actuale cetățenilor europeni și pentru PE să își exercite pe deplin funcțiile democratice.

3. Dezvoltarea istorică a PE

De la înființarea sa, Parlamentul European a evoluat de la o adunare cu funcție pur consultativă la un parlament cu drepturi depline care, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este colegiator pe picior de egalitate cu Consiliul.

Când instituția precursoră a PE (Adunarea Comună a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului) a fost fondată în 1952, aceasta nu avea denumirea de „Parlament”, nu avea nicio competență legislativă și nu era aleasă în mod direct. Din motive practice, aceasta s-a reunit în clădirile existente ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din Strasbourg, aranjament care a continuat până în 1999, când PE s-a mutat în propriile sale clădiri (actuale).

Tratatul de la Roma a acordat în mod formal statelor membre competența de a stabili sediul instituțiilor. Până în 1992, statele membre puteau să aprobe numai „locurile preliminare de desfășurare a activității”. Pentru Parlamentul European s-au afirmat opțiunile pentru Luxemburg, Strasbourg și Bruxelles, în ciuda recomandării Parlamentului încă de la început (21 iunie 1958) conform căreia sediul ar trebui să fie amplasat în apropierea Consiliului și Comisiei.

La scurt timp după alegerea sa în mod direct în 1979, Parlamentul a decis să ia măsuri cu privire la problema sediului și și-a concentrat sesiunile plenare la Strasbourg (anterior împărțite între Luxemburg și Strasbourg) și sesiunile comisiilor la Bruxelles.

În ciuda acestor eforturi și a obiecțiilor Parlamentului, statele membre au convenit cu privire la sediile instituțiilor și au stabilit statu-quo-ul actual cu ocazia Summitului de la Edinburgh din 1992. Ulterior, decizia a fost promovată la nivelul de legislație primară și anexată la tratate sub forma Protocolului nr. 6 prin Tratatul de la Amsterdam din 1997.

În 1999, 250 de deputați în Parlamentul European (40 % la acel moment) au semnat o scrisoare prin care condamnau aranjamentul. În următorul an, a fost adoptată o rezoluție cu 401 voturi pentru și numai 77 împotrivă, care a sugerat modificarea tratatelor și acordarea dreptului PE de a decide cu privire la sediul său cu majoritate absolută. Această sugestie a fost ignorată de statele membre în timpul conferinței interguvernamentale care a urmat.

De atunci, PE, prin numeroase rapoarte și declarații, precum și cei 1,27 milioane de cetățeni europeni care au semnat o petiție, au solicitat modificarea situației actuale, fără nicio reacție din partea statelor membre.

Între timp, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a reprezentat ultima etapă în transformarea completă a naturii PE de la un organism consultativ cu membri detașați, la un parlament suveran ales în mod direct, investit cu funcții legislative și bugetare și colegiator pe picior de egalitate cu Consiliul.

4. PE ar trebui să i se acorde o mai mare autonomie asupra propriilor proceduri de lucru, a calendarului și a sediului

Data fiind această sporire a puterii și a responsabilității, activitatea Parlamentului s-a modificat semnificativ, în special după ce calendarul actual și dispozițiile privind sediul au fost stabilite în 1992.

În timp ce numărul sesiunilor plenare a scăzut constant din 1999, volumul de lucru al comisiilor a crescut. Numărul procedurilor de codecizie (în prezent procedurile legislative ordinare) a crescut de la 165 în perioada 1993-1999 la 454 în perioada 2004-2009.

De asemenea, dimensiunea Parlamentului a evoluat: de la 78 de membri detașați la 766 de membri aleși în mod direct în prezent. Reflectând sporirea activității legislative și a responsabilității, creșterea cu 377 % a personalului statutar din Bruxelles din 1993 până în 2013 (de la 1 180 la 5 635) depășește cu mult creșterea cu 48 % a numărului de deputați din aceeași perioadă.

Rolul în schimbare al PE este, de asemenea, reflectat în creșterea cu 150 % a numărului reuniunilor interinstituționale (de la 16 000 în 2009 la aproximativ 40 000 în 2013). Negocierile și trilogurile constante, atât formale, cât și informale, cu Comisia, Consiliul și statele membre fac parte în prezent din procesul legislativ ordinar și au dus la creșterea considerabilă a numărului de acorduri în prima lectură de la 28 %, în perioada 1999-2004, la 72 %, în perioada 2004-2009. Proximitatea geografică este chiar mai importantă, având în vedere responsabilitățile și puterile sporite ale Parlamentului în ceea ce privește controlul democratic al celorlalte instituții ale UE.

În aceste condiții modificate, structura calendarului PE, care precedă majoritatea modificărilor aduse rolului Parlamentului, nu mai corespunde nevoilor unui parlament modern și ar trebui revizuită pentru a fi mai eficientă, mai flexibilă și mai atractivă pentru deputații europeni.

Omologii Parlamentului, Consiliul și Consiliul European au luat deja măsuri și și-au concentrat activitatea în Bruxelles. Întreunirile Consiliului European, care anterior aveau loc în țara care asigura președinția prin rotație, au loc în prezent în mod exclusiv în Bruxelles. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere faptul că numărul summiturilor a depășit valoarea dublă începând cu 2008.

Distanța geografică dintre sediile oficiale ale organismelor colegislatoare de 435 km este unică în lume. Aceasta nu numai că izolează Parlamentul European de Comisie și Consiliu, ci și de alte părți interesate, ONG-uri, organizații ale societății civile, reprezentanții ale statelor membre și una dintre cele mai mari comunități jurnalistice internaționale, toate aflându-se în Bruxelles.

5. Impactul financiar, ecologic, organizațional și logistic al dispozițiilor actuale

În vremuri de austeritate bugetară în multe state membre, PE ar trebui să acționeze în mod corespunzător și să elimine cheltuielile inutile. Regimul actual al PE privind amplasarea sediului constituie un domeniu în care sunt posibile economii importante.

Costurile suplimentare care rezultă din dispersia geografică a PE au fost estimate în mare între 169 și 204 milioane de euro, sau aproximativ între 10 și 20 % din bugetul anual al PE. Dacă Parlamentul și-ar reduce dispersia geografică, costurile a aproximativ 3 300 de misiuni ar

putea fi economisite în fiecare lună. Acestea ar însemna reducerea cu 78 % a numărului total de misiuni ale personalului statutar al PE.

Având în vedere transportul necesar pentru aproximativ 5 000 de deputați, de membri ai personalului și de funcționari, precum și cele opt camioane mari cu documente necesare pentru fiecare sesiune plenară, sistemul actual implică, de asemenea, costuri de mediu, organizaționale și logistice inutile. În plus, se estimează că emisiile de CO₂ se situează între 11 000 și 19 000 de tone. Majoritatea persoanelor care se deplasează de la Bruxelles la Strasbourg pierd astfel o zi întreagă de lucru sau aproximativ 5 % din timpul total de lucru.

Pentru deputații europeni care se deplasează de la circumscripțiile lor electorale la Strasbourg, numărul redus de zboruri și de legături feroviare în comparație cu Bruxelles constituie costuri suplimentare, stres și timp petrecut în tranzit. Numărul redus de camere de hotel din Strasbourg are ca urmare faptul că prețurile se înmulțesc în medie cu 2,3 în timpul săptămânilor de sesiune.

În prezent, clădirile PE din Strasbourg sunt neutilizate în proporție de 89 % din timp (sunt utilizate doar 42 de zile pe an), acestea necesitând totuși încălzire, personal și întreținere pe tot parcursul anului. Actuala modalitate de lucru are ca urmare, de asemenea, faptul că toți cei 766 de deputați în Parlamentul European și 160 de funcționari ai Comisiei dispun de un birou în Bruxelles și unul în Strasbourg. Aproximativ 150 de funcționari ai PE au chiar trei birouri: unul în Luxemburg, unul în Bruxelles și unul în Strasbourg.

6. O foaie de parcurs către modificarea tratatului

Cadrul juridic actual care reglementează sediile instituțiilor UE impune constrângeri organizaționale asupra Parlamentului European, care nu permit o structură de lucru modernă și eficientă, economii semnificative în vremuri de austeritate și nu permit exercitarea completă și adecvată a funcțiilor democratice ale Parlamentului. Calendarul nu poate fi adaptat deoarece structura sa generală este impusă de Protocolul nr.6.

Având în vedere că PE și-a epuizat capacitatea de manevră pentru îmbunătățirea activității sale interne și a calendarului în cadrul juridic actual, raportorii sugerează inițierea unei proceduri ordinare de revizuire a tratatului în temeiul articolului 48 din TUE pentru modificarea articolului 341 și a Protocolului 6, cu scopul de a acorda Parlamentului dreptul de a decide el însuși cu privire la propria sa organizare internă, la calendarul său și, astfel, cu privire la problema sediului său.

În timpul acestui proces, Parlamentul trebuie să acorde suficient timp de dezbatere, gândire și evaluare corespunzătoare a tuturor alternativelor posibile, urmate de o punere armonioasă în aplicare a deciziei. În ceea ce privește sediile celorlalte instituții ale UE, deși sunt conștienți de context, raportorii nu recomandă nicio modificare.

O eventuală soluție alternativă la aranjamentul actual pe care Parlamentul ar putea să o adopte ar trebui să ia în considerare impactul economic pe care Parlamentul îl are asupra diferitelor sale locuri de desfășurare a activității, semnificația istorică pe care alegerea sediului PE o are, acordul istoric între statele membre cu privire la sediul tuturor instituțiilor UE, opiniile populațiilor locale din toate orașele vizate, precum și opinia cetățenilor europeni în general.

27.9.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE

destinat Comisiei pentru afaceri constituționale

referitor la stabilirea sediilor instituțiilor Uniunii Europene
(2012/2308(INI))

Raportor pentru aviz: Alexander Alvaro

SUGESTII

Comisia pentru bugete recomandă Comisiei pentru afaceri constituționale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere faptul că deputații au votat în favoarea schimbării situației actuale în care Parlamentul își desfășoară activitatea în trei locuri, adică în Rezoluția sa din 23 octombrie 2012 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2013 – toate secțiunile¹², în Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2014, secțiunile care nu privesc Comisia¹³, și în Decizia sa din 10 mai 2012 privind descărcarea de gestiune referitoare la implementarea bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea I - Parlamentul European¹⁴,
- A. întrucât Protocolul nr. 6 la tratat stipulează că Parlamentul European are sediul la Strasbourg, comisiile sale se reunesc la Bruxelles, iar Secretariatul General rămâne la Luxemburg;
- B. întrucât, de la începutul actualei legislaturi, atât comisiile individuale, cât și ședința plenară au depus către administrația Parlamentului European mai multe cereri specifice de a furniza estimări cuprinzătoare, detaliate și fiabile ale costurilor suplimentare aferente fiecăruia dintre cele trei locuri de desfășurare a activității;
- C. întrucât estimarea Parlamentului a fixat bugetul general pentru 2014 la 1 783 976 098 de euro, costurile direct aferente dispersiei geografice fiind fixate la un quantum de 169-204 milioane de euro anual și întrucât acest lucru a fost confirmat în raportul din 2012 al grupului comun de lucru al Biroului și al Comisiei pentru bugete ca o sumă estimată la

¹² Texte adoptate, P7_TA(2012)0359

¹³ Texte adoptate, P7_TA(2013)0048

¹⁴ Texte adoptate, P7_TA(2012)0155

148 de milioane de euro, cu 28,3 milioane de euro reprezentând costurile anuale de amortizare aferente clădirilor din Strasbourg, costuri ce trebuie luate în considerare de la momentul achiziționării respectivelor clădiri; întrucât Parlamentul nu dispune de alte cifre actualizate privind costurile suportate de fiecare dintre locurile de desfășurare a activității sale - cu excepția unui studiu ipotetic al Secretarului General referitor la costul fuzionării locurilor de desfășurare a activității Parlamentului, prezentat la 30 august 2013 ca răspuns al Secretarului General la solicitările formulate la punctul 10 din Rezoluția Parlamentului din 6 februarie 2013 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2014 și prezentând costurile suplimentare ale sediului de la Strasbourg, estimate la 103 milioane de euro, ceea ce ar duce la un total de până la 156 de milioane de euro, atunci când este completat cu aceleași estimări ale amortizării și spațiului neutilizat ca în raportul grupului de lucru comun pentru 2012; întrucât cifrele furnizate în raportul Secretarului General prezentat Biroului în septembrie 2002 constituie cele mai recente estimări disponibile ale costurilor, acest raport fiind confirmat de raportul grupului comun de lucru al Biroului și al Comisiei pentru bugete privind bugetul Parlamentului pentru anul 2012, în care estimările au fost completate cu costul anual al amortizării achizițiilor de clădiri;

- D. întrucât timpul petrecut în 2011 pentru deplasarea la sesiunile plenare s-a ridicat la 69 562 de zile pentru funcționari și ceilalți agenți și la 31 316 zile pentru asistenții parlamentari acreditați, cu un cost de 16 652 490 de euro pentru funcționari și ceilalți agenți și de 5 944 724 de euro pentru asistenții parlamentari acreditați;
- E. întrucât aceste cifre nu relevă costurile suportate de personalul celorlalte instituții ale UE care ia parte la sesiunile plenare, nici nu include costurile aferente deplasărilor pentru fiecare grup politic și nici nu iau în considerare alte costuri indirecte suportate de personal, precum timpul de muncă pierdut, plățile pentru orele suplimentare aferente și posibilele diferențe între costurile de deplasare pentru deputați (care s-au ridicat în total la 72 103 309 euro în 2012);
- F. întrucât răspunsul transmis Comisiei pentru control bugetar în pregătirea descărcării de gestiune a Parlamentului European pentru anul 2011 nu oferă estimări cu privire la potențialele economii, ci numai o estimare parțială a costurilor suplimentare aferente sediului de la Strasbourg; întrucât această estimare, în cuantum de 55 de milioane de euro, nu include o serie de linii bugetare care au fost incluse în estimările anterioare și ulterioare, și anume costurile aferente prelucrării datelor, costurile echipamentelor și ale bunurilor mobile, cheltuielile de deplasare ale grupurilor politice, precum și orice posibile economii legate de timpul aferent deplasărilor (în valoare totală de 68 de milioane de euro); întrucât, pentru o serie de linii bugetare, această estimare oferă cifre mai mici decât estimările anterioare și ulterioare, fără a furniza nicio justificare (în valoare totală de 25 de milioane de euro),
- G. întrucât niciuna dintre aceste estimări nu include costurile suplimentare pe care răspândirea geografică a Parlamentului European le implică pentru celelalte instituții ale UE, în special pentru Comisie și pentru Consiliu, pentru reprezentanțele statelor membre ale UE, pentru ziariști și pentru reprezentanții societății civile;
- H. întrucât impactul economic al Parlamentului European asupra orașului și regiunii Strasbourg este scăzut în comparație cu alte organisme europene ce au personal permanent

acolo, contribuind cu aproximativ 223 de locuri de muncă comparativ cu cei aproape 3 000 de angajați permanenți ai Consiliului Europei și cu alți 4 000 de angajați ai Eurocorps, ai Curții Europene a Drepturilor Omului, ai Arte, precum și diplomați, ceea ce înseamnă câștiguri de 17 milioane de euro obținute ca urmare a prezenței sediului Parlamentului European la Strasbourg și de aproximativ 400 de milioane de euro de la alte organisme¹⁵ care contribuie în mod regulat și permanent la economia locală;

- I. întrucât articolul 341 din TFUE și Protocolul nr. 6 la tratate prevăd că sediul instituțiilor Uniunii este stabilit prin unanimitate de statele membre, că Parlamentul își are sediul la Strasbourg, unde au loc 12 sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară, că sesiunile plenare suplimentare au loc la Bruxelles, că comisiile Parlamentului European se reunesc la Bruxelles și că Secretariatul General al Parlamentului European, precum și serviciile sale rămân la Luxemburg;
- J. întrucât $\frac{3}{4}$ din deputați consideră că Parlamentul European ar trebui să identifice economii structurale semnificative și că aceste economii ar putea fi obținute prin reevaluarea răspândirii geografice a sediilor de desfășurare a activității sale, ilustrată printr-o defalcare a costurilor sediilor din Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg, prezentată într-un mod transparent și credibil, în conformitate cu standardele așteptate de la un organism public important,
- K. întrucât motivele istorice pentru localizarea permanentă la Strasbourg a organismelor europene precum Curtea Europeană a Drepturilor Omului și Consiliul Europei sunt binecunoscute, iar, inițial, Adunarea Europeană/Parlamentul a utilizat din motive practice Camera instituției din urmă, alegerea orașului Bruxelles ca sediu al Comisiei Europene și al NATO reflectă aspirațiile UE către un continent din ce în ce mai unit în prosperitate și securitate;
- L. întrucât situarea într-un singur loc a organelor co-legiuitoare ale UE nu aduce atingere tradiției policentrismului, ci face parte integrantă din proiectul european și ar aduce câștiguri semnificative cetățenilor UE în materie de eficiență și transparență;
- M. întrucât, cu ocazia Anului european al cetățenilor, este potrivit să se demonstreze nu numai că vocea lor este auzită, ci și că reprezentanții acestora aleși în mod direct acționează în numele lor pentru a pune capăt deplasărilor lunare între sediile de desfășurare a activității Parlamentului European;
- N. întrucât instituțiile UE trebuie să depună toate eforturile pentru a continua integrarea politică europeană și pentru a elimina distanța percepută dintre ele și cetățeni prin soluționarea acestei probleme structurale majore a instituțiilor și, prin urmare, ar trebui să promoveze înțelegerea europeană, transparența, responsabilitatea și coerența prin situarea organelor decizionale ale UE într-un singur loc;
- O. întrucât, în multe state membre, sediul parlamentului național este stabilit fie prin Constituție, fie prin lege, și întrucât Parlamentul European este organ co-legiutor în

¹⁵ Economic impact of the presence of the European institutions in Strasbourg, CityConsult Médiacopie EDR Group, ianuarie 2011.

materie de drept european și, în conformitate cu articolul 48 din TUE, poate solicita modificări ale tratatelor;

- P. întrucât 6 % din bugetul UE este alocat administrației și întrucât, în aceste vremuri de criză, Uniunea Europeană, cu un buget de funcționare relativ mic pentru 500 de milioane de locuitori, trebuie să ofere un exemplu printr-o cât mai mare raționalizare a propriului buget, pe cât posibil fără a aduce atingere bunei funcționări a Parlamentului European, ținând cont de faptul că eficiența sporită rezultată de pe urma deținerii unui singur sediu nu poate fi ignorată;
1. solicită administrației să realizeze o analiză obiectivă a costurilor generate de fiecare dintre locurile de desfășurare a activității Parlamentului, inclusiv de sediul acestuia; subliniază faptul că această analiză ar trebuie să vizeze costurile structurale aferente atât perioadei în curs și pe cele aferente cadrului financiar multianual viitor (costuri legate de clădiri, întreținere și reparații, securitate, asigurări, energie, deplasări, logistică etc.);
 2. invită serviciile competente ale Parlamentului să evalueze acordul dintre autoritățile luxemburgheze și Parlamentul European, în special în ceea ce privește dispozițiile referitoare la numărul de angajați ce trebuie să-și desfășoare activitatea în Luxemburg, ținând cont de nevoile Parlamentului; consideră că această evaluare ar trebui să includă o analiză și comparații privind cea mai rentabilă amplasare a serviciilor Parlamentului, întrucât Parlamentul ar putea fi avantajat de externalizarea unei părți din aceste servicii de la sediul său principal;
 3. consideră că, în timp ce amplasarea sediilor instituțiilor UE este consacrată în tratate, articolul 48 din TUE prevede prezentarea de propuneri în vederea modificării tratatelor.
 4. își reiterează solicitarea menționată în Rezoluția sa din 23 octombrie 2012 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2013 ca statele membre să reanalizeze chestiunea sediului și a locurilor de desfășurare a activității ale Parlamentului European în următoarea revizuire a tratatului prin modificarea Protocolului nr. 6.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.9.2013
Rezultatul votului final	+ : 18 - : 15 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Isabelle Durant, James Elles, Eider Gardiazábal Rubial, Ingeborg Gräßle, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Andrej Plenković, Dominique Riquet, Oleg Valjalo, Jacek Włosowicz
Membri supleanți prezenți la votul final	Alexander Alvaro, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jürgen Klute, Peter Šťastný, Theodor Dumitru Stolojan, Catherine Trautmann
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Elisabeth Jeggle, Astrid Lulling, Hans-Peter Mayer, Maurice Ponga, Sabine Verheyen

23.9.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PETIȚII

destinat Comisiei pentru afaceri constituționale

referitor la amplasarea sediilor instituțiilor Uniunii Europene
(2012/2308(INI))

Raportor pentru aviz: Giles Chichester

SUGESTII

Comisia pentru petiții recomandă Comisiei pentru afaceri constituționale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere reuniunea Consiliului European de la Edinburgh din 11 și 12 decembrie 1992,
- A. întrucât au fost depuse șase petiții care solicită ca Parlamentul European să înceteze a-și desfășura activitatea în mai multe sedii; întrucât una dintre aceste petiții (0630/2006) poartă semnătura a mai mult de un milion de cetățeni ai UE;
- B. întrucât, în această perioadă de criză, Parlamentul European, ar trebui să arate că este animat de principiul solidarității cu cetățenii Uniunii Europene, concentrându-se mai îndeaproape pe eforturile asupra economiilor ce trebuie realizate în domeniul administrativ;
- C. întrucât, începând din 2006, încercările Comisiei pentru petiții de a analiza această chestiune la nivel parlamentar nu au dat rezultate, în ciuda interesului larg pentru această chestiune în rândul cetățenilor europeni și deputaților în Parlamentul European; întrucât absența unei dezbateri deschise este în contradicție cu valorile pe care ar trebui să le reprezinte Parlamentul;
- D. întrucât deputații în Parlamentul European au solicitat în mod repetat administrației Parlamentului să comande un sondaj Eurobarometru în care cetățenii europeni să își exprime opinia cu privire la sistemul cu sedii multiple al Parlamentului;
- 1. salută decizia Comisiei pentru afaceri constituționale de a elabora un raport referitor la amplasarea sediilor instituțiilor Uniunii Europene; este de acord cu principiul că

Parlamentul European ar fi mai eficace, mai eficient în ce privește costurile și mai respectuos față de mediu dacă ar avea un singur sediu; observă că menținerea migrării lunare între Bruxelles și Strasbourg a devenit un simbol negativ pentru majoritatea cetățenilor UE, fapt ce aduce prejudicii reputației instituțiilor Uniunii Europene, în special într-o perioadă în care criza financiară a dus la reduceri de cheltuieli serioase și dureroase în statele membre;

2. observă, în plus, că s-ar putea realiza economii suplimentare în bugetul Parlamentului European prin reducerea numărului de reuniuni ale comisiilor, grupurilor și delegațiilor organizate în afara locurilor oficiale de desfășurare a activității Parlamentului;
3. solicită administrației să prezinte o analiză cuprinzătoare a posibilelor economii la buget care s-ar realiza în cazul în care Parlamentul și-ar desfășura activitatea într-un singur loc, la Bruxelles; solicită ca această analiză să includă aspectele bugetare și costurile auxiliare, cum ar fi economiile obținute din eliminarea pierderii orelor de lucru și eficiența;
4. respectă motivele istorice pentru care sesiunile sale plenare au loc la Strasbourg și cerințele tratatelor care impun sistemul cu trei locuri de desfășurare a activității; cu toate acestea, insistă că această situație nu poate continua la nesfârșit, este nesustenabilă și că Parlamentul trebuie să fie capabil el însuși să dezbată și să-și exprime o preferință privind viitorul său, conform principiilor democratice;
5. invită serviciile relevante ale Parlamentului să evalueze acordul dintre autoritățile luxemburgheze și Parlamentul European cu privire la numărul de angajați care trebuie să-și desfășoare activitatea în Luxemburg, ținând cont de revizuirea nevoilor Parlamentului; această evaluare ar trebui să includă sugestii privind modalitatea de a renegocia acest acord, fără a aduce atingere prevederilor legale;
6. invită administrația Parlamentului să comande Eurobarometru sau unui alt serviciu profesional similar de efectuare de sondaje să realizeze, până la 1 ianuarie 2014, un sondaj de opinie în rândul cetățenilor UE cu privire la menținerea sistemului cu mai multe locuri de desfășurare a activității Parlamentului, cu referire specifică la costurile financiare, ecologice și de eficiență ale acestui sistem;
7. solicită Parlamentului să dezbată și să-și exprime opinia cu privire la oportunitatea continuării sistemului actual; în cazul în care se înregistrează un vot majoritar corespunzător, recomandă ca Parlamentul să inițieze o procedură de revizuire a tratatului, în conformitate cu articolul 48 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

EXPUNERE DE MOTIVE

Cadrul istoric și juridic

La reuniunea Consiliului European din Edinburgh, din decembrie 1992, șefii de guvern ai statelor membre au decis cu privire la amplasarea sediilor instituțiilor UE. În ceea ce privește Parlamentul European, se declară următoarele:

„Parlamentul European are sediul la Strasbourg, unde au loc cele douăsprezece sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară. Perioadele sesiunilor plenare suplimentare se țin la Bruxelles. Comisiile Parlamentului European se reunesc la Bruxelles. Secretariatul General al Parlamentului European și serviciile acestuia își păstrează sediul la Luxemburg.”

Statele membre au consacrat decizia de la Edinburgh în Protocolul nr. 6 la Tratatul de la Amsterdam din 1997.

Competențele Parlamentului European au crescut în mod semnificativ în cursul anilor, în special din 2009, când a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona. Așa cum stau lucrurile cu majoritatea parlamentelor, acesta are competența de a-și decide propriile modalități de lucru în multe privințe. Cu toate acestea, decizia de la Edinburgh/Protocolul nr. 6 îi limitează competența de a decide când și unde se reunește.

Pentru a schimba sediul oficial al Parlamentului și a conferi Parlamentului competența deplină de a stabili când și unde se va reuni, este nevoie de modificarea tratatului și, prin urmare, aceasta nu se poate realiza decât prin consimțământul unanim al tuturor statelor membre ale UE. Acest fapt a fost confirmat printr-o hotărâre recentă a Curții Europene de Justiție într-o chestiune separată, dar conexă - cauza C-237-11.

Deputații în Parlamentul European pot decide să-și utilizeze noile competențe, în conformitate cu articolul 48 din Tratatul privind Uniunea Europeană, pentru a propune în mod oficial statelor membre modificări ale tratatului, dacă acestea nu întreprind acțiuni în acest sens.

Petițiile primite de comisie

Comisia pentru petiții (PETI) a primit în cursul ultimilor ani șapte petiții legate de chestiunea sediului PE. Toate, cu excepția uneia, sprijină ideea unui sediu unic pentru instituțiile UE.

Una dintre aceste petiții a reușit să strângă un mare număr de semnături și merită a fi subliniată:

În 2006, Cecilia Malmström (pe atunci deputată liberală în PE din partea Suediei și, în prezent, Comisar al UE pentru afaceri interne) a lansat o petiție online (petiția nr. 630-2006) solicitând ca Parlamentul European să aibă un singur sediu, la Bruxelles.

Această campanie a adunat aproape 1,3 milioane de semnături ale cetățenilor europeni, mai mult decât numărul cerut în prezent pentru o inițiativă oficială a cetățenilor europeni.

Această chestiune a fost analizată în cadrul Comisiei PETI în februarie 2008, numeroși petiționari fiind prezenți. Ulterior, a fost trimisă o scrisoare Președintelui Parlamentului pentru a fi examinată de Birou, în calitate de organ responsabil pentru chestiunile legate de funcționarea instituției. În mai 2008, a fost adresată o întrebare cu solicitare de răspuns oral și a fost depus un proiect de rezoluție, dar Conferința Președinților s-a abținut să aprobe și a solicitat, în loc de aceasta, Președintelui Parlamentului European să scrie statelor membre.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	17.9.2013
Rezultatul votului final	+: 16 -: 7 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Francisco José Millán Mon

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	14.10.2013
Rezultatul votului final	+ : 22 - : 4 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Søren Bo Søndergaard, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Membri supleanți prezenți la votul final	Elmar Brok, David Campbell Bannerman, Dimitrios Droutsas, Isabelle Durant, Marietta Giannakou, Andrej Plenković
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Edward McMillan-Scott, Elisabeth Morin-Chartier, Catherine Trautmann